

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

גיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, המשיך כספרים הסדרה על "השינויים" : כתבתו של ברוך נאדל, "שוד רכוש הדמויות", שתוארה את ההשתלטות של ראשי העיר על רכושם של התושבים הערבים הנפגעים.

תחת הכותרת "האם האמנות היא הסוף?" פורסמה כתבת שער על אשת-חברה ערה מכנס, הנשואה תרומר שנים והיא אם לשלושה ילדים. כתבת-השער תיארה את אורח-חיה של מכנס, את הצדדים החברתיים והפוליטיים של חיים אלה. סיפור שעסק באשה אחרת היה "האשה בחדר על הגג", על אירנה מינה, אהובתו של שר-הרמני שהפכה כתל-אכזב וגורשה מדירתה.

תחת הכותרת "אזניים לכותל" המשיכה המערכת לפרסם מידע מחקרי בדבר האמצעים האלקטרוניים החדשים, כעזרתם בצוות העי"ב לאנשי-ציבור ולאנשי-שוליים בפוליטיקה הישראלית.

סיפור השער : עדה מכנס — האם אמנות היא הסוף?

אינדיקס השחיתות בחיפה * תעריפי הבחירות *

קישוניאדה * יגאל אלון והתחתונים של מנחם בגין

חיפה

אם זו לא שחיתות...

עם פתיחת סידרת הכתבות בהעולם הזה על הגנגסטרים והשחיתות בעיריית חיפה, נלחץ ראש-העיריה, אבא חושי, על ידי שותפיו לקואליציה, ובפחדו מהעלאת הדברים בפני בית-דין, פנה למבקר-המדינה וביקשו לבדוק את ההאשמות שהעלה העיתון. ההאשמות העיקריות היו:

- (1) פרשה לא-חוקית ומעוררת חשדות של מתן עשרות קיוסקים לחברת פומון (העולם הזה 917).
- (2) פרשה מעוררת חשדות כבדים בי עניין תחמת חוזה להקמת מרחבים על ידי חושי (העולם הזה 922).
- (3) קבלת מכונית במחיר ירוד מחבר רת ארטיק על-ידי סגן המהנדס-העיר (העולם הזה 917).
- (4) רמת חיים פנטסטית של מנהל מחלקת מיס-העסקיפין והרשימות, זכריה פרייליך (העולם הזה 917).

- (5) הקמת כנופיית נאמנים, סילוק אנשי שים מוכשרים וישרים וחופי על מועלים (העולם הזה 917, 918, 921, 922, 923).
- (6) שימוש באמצעים דיקטטוריים נגד עובדי העירייה (העולם הזה 917, 918, 921).
- (7) קיום קרן חשאית בת רבבות לירות, העומדת לרשותו הבלעדית של ראש-העיר (העולם הזה 917, 919, 920).
- (8) קיום קרנות חשאיות-למחצה, בנות מאות אלפים, ללא פיקוח המועצה (העולם הזה 919, 920).
- (9) מתן הנחות מדמי-שלטים על-ידי פרייליך והעברת כספים לקרן ראש-העיר (העולם הזה 917).
- (10) הוצאת אף ל"י בטענת שווא על ידי שמואל ("דה-סטור") ביאליק, ידימינו של חושי (העולם הזה 918).
- (11) מעילות בסך 900 ל"י מכספי ועד-העובדים על-ידי מזכירו, שלמה שפיצר (העולם הזה 918, 922) והעברת רכוש הי ועד לידים פרטיות על-ידי פרייליך.
- (12) זיהום חופי-הרחצה הפתוחים בחיפה ואילוף הקהל להשתמש בחוף הי סגור של חברת חוף הכרמל, שם יושבים ידידי חושי (העולם הזה 919).

- (13) שימוש באמצעים לא-הוגנים לגביית כספים בפרשת חלוקת הדירות לי סופרים (העולם הזה 919).
- (14) שוד קרקעות נפקדים שערכם למעלה ממיליון ל"י (העולם הזה 923).

השחיתות לאי בוקרה. השבוע, לאחר חקירה מזורזת, נתקבלו תוצאות בדיקתו של המבקר. למרות הביטויים הצנועים המציגים מאז ומתמיד את משרד המבקר, ולמרות נסיגות שיטתיות הדו"ח על-ידי עיתוני המישר, היו המסקנות קטלניות לגבי חושי, מעוררות לגבי העיר תוך שטל על עצמו משימה כה כבדה. המבקר אישר: האשמות 1, 2, 6, 7, 8, 9, 13.

לא טיפל: האשמות 4, 5, 10, 11, 12, 14.

סירב להביע דיעה על האשמה 3, כיוון שהנפגע הגיש לבית-הדין תביעה נגד העולם הזה.

סירוב המבקר להביע דיעה על האשמה זו נראה תמוה מאוד, רצוי מאוד לחרושים. נוגד מאוד את נוהל משרד המבקר. לא פחות תמוהה נראתה אי-חקירתו של האשמות רבות בשחיתות אישית, שחיתות שהפכה בעיריית חיפה מודד לעלייה בדרי

כל ישראל

שכר הבחירה

עלייה גדולה במחירי האמנים חלה בי שוק החופשי עם התקרב תאריך הבחירות. הופעה של דו"גן ושומאכר עולה למזמין 500 ל"י, ואילן הופעה של אילי

ספר לסבתא

בעריכת יללי גלילי

זוג חושדים

מעשה בשומר ששומר עד פצצת המימן. הוא אמר: "נכון שאומנם זהו סוף העולם, אך עדיין להחליק לי סיגאר!"

רס-ר בגולגולת השני נהפך לחתול אדמוני. במקום לקדקד הוא הוכרז לידד, אך נשאר לו שם רציני.

קולנית מגוחכת עד לסוף המר, כאשר הכפר מושמד בשיטפון. לאחר שמהיגיו המתרברים הונחו את הבעיות הבעורות. חבל ארוך מדי. הספר משוכן פה ושם בדיות קישוניות טיפוסיות ("הוא לקח חבל ארוך בביצוע התוכנית") ור משאיר את הקורא מאוכזב במקצת. נדמה, כי היוצר בישראל לגואלו הסאטירי, ולא ידע את סוד הצימצום בשטח. והחדירה ידועה, מעשי המנהיג דולניקר, המרבה להשתמש במילים לועזיות משובשות מר בלי להבין כראוי את פירושן, נראים לעיר תים קרובות מדי כשיגעון — אך לא כשיגעון שיש בו שיטה.

אנשים

באסיפת בחירות אמר יגאל אלון, ממנהיגי אחדות העבודה, בתגובה על הי קריקטורות שהופיעו בעיתון חרות, שרמזו כי מיכנסי האקטיביזם (* רחבים מכפי מיי * האקטיביסטים היו הניצים של שנות ה'50).

העולם הזה

חיפה שוד רכוש הדמויות

"העולם הזה" 26
תאריך: 14.7.1955

דתו: "אם ההגנה האקטיבית בארץ נמר דדת ברוחכם של מיכנסים, סבורני שר מנחם בגין יצטרך ללכת בתחתונים בלבד."

בטור קראתי שמעתי כתב במעריב שדום רוזנפלד: "אני מציע לקרוא למכשיר שבעזרתו יושמעו תקליטי תע-מולת הבחירות: פטפטפון."

בלתי מרוצה מהנהוג של בני-לוויה אמנותיים היה שר-הביטחון המתפור טר פינחס לבון. אחרי סיימו את נאור מו בקרית-חיים. כשהודיע המנחה על הור פעת המקהלה, קם לבון וצעק: "הגיע הזמן להפסיק את הנהוג הקלוקל הזה, של צירוף נאמים ואמנים..."

הסכין המסול

עבר, דבר עברית!

פארים

ישבתי לי בבולוואר קטן בביסטרו קטן וכתבתי מיכתב דחוף הביתה. פתאום עבר מוישה ואמר לי שלום; כבר מזמן לא ראיתי את מוישה. שמעתי שהוא מסתובב באירופה, אבל לא ידעתי שהוא בפאריס. באמת הוא הגיע רק אתמול. הוא לקח כסא וישב על-ידי הידיים התחילו לר-עוד. כעבור חצי שעה התברר לי הכל והוא הלך.

ניגש אחד שאני לא מכיר ושאל אם אני לא עמוס קינן מהעולם הזה, יש לו דרישות שלום מאורי אבנרי, אורי דן, אורי סלע, אורי כדורי ואורי מורי. הוא הגיע רק אתמול לפאריס, ואיפה יש מלון זול, איפה אפשר לבלות, ולכן כדאי לנ-סוע קודם — לשווייץ או לאנגליה?

עוד זה מדבר והנה זה בא. אחד יהודי יפה, ממושקל, ביקש סליחה ושאל אם אנחנו ישראלים, מפני ששמע שדיברנו עברית. הוא שאל אם אנחנו פה מטעם איוה מוסד, או אולי קיבוץ. אמרתי לו שהיום כבר יש בפאריס גם כאלה מטעם שום מוסד או קיבוץ, סתם בלי טעם ומר טעם. הוא התפלא ואמר שהוא ממוסד, והגיע רק אתמול ומחכה לאשתו, ואולי יש לנו קצת אינפורמציה. מפני שכאן עיר גדולה והוא פשוט הולך לאיבוד. אמרתי לו אל תדאג, לך מכאן ישר ותפנה שמאלה. תגיע עד הפאריס. שם תפגוש שני ידידים ישנים שלא ראית אותם שנתיים, ושלושתכם תשמחו גורא ותלכו יחד לבית קפה בשאנז-אליזה. שם, בשאנז-אליזה, תפגוש את ירד נעורית, שהיה יחד אתך בהחלוצ ונסע לאמריקה לפני שלוש שנים. כשאתה עלית ארצה, הוא השתנה אבל יכיר אותך. ולא תצאנה כמה שעות ויתברר לך שאנשים מלאה קרובים, ידידים ומכרים, ממוסדות ולא ממוסדות. ותקבל אינפורמציה לרוב ותרי גיש כמו בבית.

האיש הזה לי נורא ואמר שזה באמת נכון. מפני שהנה עכשיו הוא היה בגר-מניה, ושם פגש אחד שהיה מוכר נקני-קות במוגרבר, והיום הוא סגן ראש עיריית דיסלדורף.

אחר כך ניגש אחד וישר בעברית ביי קש גפורר. רציתי לצעוק, פתאום סתמו לי את הפה בנשיקה. הגיעה ידידה מהי ארץ, אני מוכרח להראות לה את פאריס. איפה הלובר?

הכי טוב להיות פיני. לפינים אין אף חברים. רק בפילגנה. הפינים לא מכירים אחד את השני; כפסה טלקט לא תשמע מדברים פינית. אין להם שכל קולקטיבי.